

Literární sešity

ZŠ B. Dvorského

The Sun

David Čapka, 8. B

I would like to tell you
About something important
Whether you like it or not
It's the thing that once your mind has caught

Little stripes of light come from it
But both my eyes hurt a little bit
But while it's a lesson in which I have to sit
It shines even more I have to admit

But the Sun is the thing that makes us happier
Sometimes even more than a clear glacier
Nobody can say that our Sun is bad
Or even making him sad

When it's the thing that brought us pleasure
Every day we had

It's the Sun that makes us positive
Although our eyes are sensitive
Bad mood it erases

It's our Sun that embraces
The Sun is complicated thing, it causes a lot
But whenever it's day or night
It's always so hot

That's all I could say about it
But keep on mind and remember
The Sun is always shining, also in September

Tři texty, které vznikly v rámci olympiády z českého jazyka

Tady jsem doma aneb Náves naší obce

Eliška Nohelová, 8. B

Naše návěs leží v samotném středu naší obce. Není ani moc velká, ale ani moc malá, zkrátka je taková, jaká má návěs být.

Najít zde můžete hned několik zajímavých míst a budov, jako například restauraci, místní pekárnu a nesmím zapomenout na hasičárnu. Máme zde hned dva obchody, i když o jednom pochybuji, jestli ještě funguje. Možná někoho překvapí, že se na návsi nenachází úřad či škola. Nemějte strach, obě tyto důležité budovy v naší obci máme, jen nejsou na návsi, nýbrž o kousek dál.

Ale zpět k návsi. Myslíte si, že tohle je vše, co zde máme? Omyl.

Vedle pomníku, zastávky a nově otevřené cukrárny, kde v létě připravují skvělou zmrzlinu, tady také vede turistická stezka.

Když se po ní dáte, dovede vás až na kopec, ze kterého se vám naskytne výhled nejen na vesnici a její okolí, ale také na hory tyčící se za ní.

Toto ale není jediná věc pro sportovní nadšence, která vede naší návsi. Pokud nejste zrovna fanouškem výletů po horách a chůze pěšky, můžete vyzkoušet cyklostezku dlouhou zhruba třináct kilometrů, která vede po příznivém povrchu lesem až k rybníku, ve kterém je trochu kalná voda.

Když se při jízdě na kole nebo při výletě zraníte, můžete se nechat ošetřit na malé pohotovosti, která je schovaná až na samotném konci návsi.

Takhle to tam vypadá. Hodně budov a lidí, ale přesto je tam klid.

Mám to tam moc ráda, i když tam ne tak často chodím.

Jak to bylo s opravou našeho náměstí

Tereza Lankočí, 8. B

Bydlíme na vesnici, tudíž je naše náměstí velmi skromné. Má tvar obdélníku, kolem něj jsou postaveny domy, ve kterých však bydlí jen ti nejbohatší lidé, kupříkladu starosta se svou rodinou a jeho úředníky. Dále je lemováno nízkými stromy, sem tam je postavený poměrně velký květináč, ve kterém přes jaro a léto kvetou květiny a uprostřed celého náměstí stojí malá, už celkem zastaralá kašna, ve které ale voda není, protože jak říká pan starosta: „Vodu do kašny nepotřebujeme, stejně by byla do týdne znečištěná!“ Já si tedy osobně myslím, že je naše vesnička tak chudá, že nemáme ani na opraváře. Jednou k nám tedy přijel bohatý pán z města. „Krásná to vesnička, jako stvořená pro turistický ruch, tady kdyby se to náměstí trochu upravilo, cizinci by se sem hrnuli jako diví!“ říkával. Jenže potom odjel a od té doby už ho nikdo z naší vesnice neviděl.

„Naše vesnice je zachráněna!“ rozléhalo se celou vesnicí, bohatý pán z města se totiž vrátil i s penězi na opravu náměstí, naše vesnice už možná nebude tak chudá, jak bývala.

Pan starosta toho hned využil a svolal všechny občany vesnice na jeho proslov, na proslovy byl vždy odborník. „Milí lidé, shromáždili jsme se tu dnes kvůli jedné moc důležité věci.

Pan Straka byl tak šlechetný a zašel za hlavou našeho státu, aby řekl, že je v naší vesnici šance na přilákání turistů jak z naší, tak z cizích zemí. Je tu klid, nepoškozená příroda, ale hlavně příjemní a ochotní lidé. Takže bych mu chtěl tímto proslovem jako starosta této vesnice poděkovat,“ končil proslov.

S opravou se začalo hned ten den a trvala další čtyři měsíce. Ty čtyři měsíce jsme na náměstí samozřejmě nemohli, proto jsme nevěděli, jak opravy postupují, takže jsme byli dost překvapeni, když jsme poprvé spatřili to nové. Mělo sice stejné rozměry jako předtím, ale vypadalo o dost větší. Co je ale hlavní, že uprostřed byla krásná nová fontána, byla asi dvakrát větší než ta předešlá a dokonce na ní byla socha, jak jinak než pana Straky.

No a od té doby se naší vesnici vede mnohem lépe, dokonce jsme si mohli dovolit postavit i hotel pro turisty.

Pohled na náměstí neomrzí

Daniel Takáč, 8. B

U nás na náměstí, kdepak, nikdo ti tam nedá pěstí, nýbrž hodní lidé zde čekají. Nikdy jsem zde nepotkal zloděje či kapsáře. Vždy, když tam uvidím usměvavého člověka, říká si:

„To je ale nádhera!“

Ani se mu nedivím, ten pohled na nádherné náměstí nikdy neomrzí.

Z depresivního a smutného dne může udělat den hezký a hezký den ještě hezcí!

Vždy při západu slunce si sednu na jednu z laviček pod velkým dubem a pozoruji, jak měsíc bílý jako sněhy Antarktidy nahrazuje ohněm zbarvené slunce, aby ve vesmírné temnotě pokryl krajinu jemným bílým světlem. Když se následující den probudím, paprsky vycházejícího slunce zpoza horizontu mi dávají chuť a energii do nového dne.

Když jdu na ono náměstí, vždy se tam ukážou jiné tváře. Každický den uvidím aspoň jednoho nového člověka, kterého jsem tam předtím ani jednou neviděl.

Zkrátka bych mé drahé náměstí nevyměnil za nic na světě. Je to pro mě to nejlepší, co může být.